

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยเรื่อง “ผลของการใช้รูปแบบการสอนแบบสนทนาที่มีต่อความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังการสอนอ่านโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสนทนา ดังปรากฏในตารางที่ 1-3

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสนทนากับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติ ดังปรากฏในตารางที่ 4

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังการสอนอ่านโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสนทนา ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่ามัธยิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอัตราส่วนวิกฤต (t-test) ของคะแนนความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทย ก่อนและหลังการทดลองสอน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง	คะแนนเต็ม	ค่ามัธยิมเลขคณิต ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	อัตราส่วนวิกฤต (t-test)
ก่อนการทดลอง	60	33.75	5.75	12.842*
หลังการทดลอง	60	43.13	4.15	

* $P < .05$

ตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ก่อนการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่ามัธยิมเลขคณิตของความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทย เท่ากับ 33.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.75 หลังการทดลอง นักเรียนมีค่ามัธยิมเลขคณิตเท่ากับ 43.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.15 เมื่อคำนวณค่าอัตราส่วนวิกฤต (t-test) ของผลต่างระหว่างค่ามัธยิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ก่อนและหลังการทดลองได้เท่ากับ 12.842 ซึ่งมากกว่าค่า t จากตาราง ($df = 40$) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ($t = 1.684$) จึงสรุปได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสนทนามีความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทยสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ ($\bar{X}$ ร้อยละ) และค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละที่เพิ่มขึ้น ($\bar{X}$ ร้อยละที่เพิ่มขึ้น) ของคะแนนความสามารถในการอ่านบันทึกคำภาษาไทยก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง	ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$)	ค่ามัชฌิมเลขคณิตร้อยละ ($\bar{X}$ ร้อยละ)	ค่ามัชฌิมเลขคณิตร้อยละที่เพิ่มขึ้น ($\bar{X}$ ร้อยละที่เพิ่มขึ้น)
ก่อนการทดลอง	33.75	56.25	
หลังการทดลอง	43.13	71.88	15.63

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่ามัชฌิมเลขคณิตของความสามารถในการอ่านบันทึกคำภาษาไทย ก่อนการทดลอง เท่ากับ 33.75 คิดเป็นร้อยละ 56.25 และหลังการทดลอง มีค่ามัชฌิมเลขคณิต เท่ากับ 43.13 คิดเป็นร้อยละ 71.88 ซึ่งสูงกว่าก่อนการทดลอง คิดเป็นร้อยละ 15.63

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ ($\bar{X}$ ร้อยละ) และค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละที่เพิ่มขึ้น ($\bar{x}$ ร้อยละที่เพิ่มขึ้น) ของคะแนนความสามารถในการอ่านบันทึกดีภาษาไทย ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลอง จำแนกเป็น ทักษะการจับใจความ ทักษะการตีความและทักษะการวิพากษ์วิจารณ์

ความสามารถในการอ่านบันทึกดีภาษาไทย	คะแนนเต็ม	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			$\bar{X}$ ร้อยละที่เพิ่มขึ้น
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{X}$ ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{X}$ ร้อยละ	
ทักษะการจับใจความ	20	12.90	2.87	64.50	15.70	1.77	78.50	14.00
ทักษะการตีความ	20	12.20	2.53	61.00	12.98	2.59	64.90	3.90
ทักษะการวิพากษ์วิจารณ์	20	8.95	3.91	44.75	14.20	3.01	71.00	26.25

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนกลุ่มทดลอง มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของความสามารถในการอ่านบันทึกดีภาษาไทย ในด้านทักษะการจับใจความก่อนการทดลองเท่ากับ 12.90 คิดเป็นร้อยละ 64.50 และหลังการทดลอง มีค่ามัชฌิมเลขคณิตเท่ากับ 15.70 คิดเป็นร้อยละ 78.50 ซึ่งสูงกว่าก่อนการทดลองคิดเป็นร้อยละ 14.00 และนักเรียนมีค่ามัชฌิมเลขคณิตของความสามารถในการอ่านบันทึกดีภาษาไทย ในด้านทักษะการตีความ ก่อนการทดลองเท่ากับ 12.20 คิดเป็นร้อยละ 61.00 และหลังการทดลองมีค่ามัชฌิมเลขคณิตเท่ากับ 12.98 คิดเป็นร้อยละ 64.90 ซึ่งสูงกว่าก่อนการทดลอง คิดเป็นร้อยละ 3.90 และนักเรียนมีค่ามัชฌิมเลขคณิตของความสามารถในการอ่านบันทึกดีภาษาไทย ในด้านทักษะการวิพากษ์วิจารณ์ ก่อนการทดลองเท่ากับ 8.95 คิดเป็นร้อยละ 44.75 และหลังการทดลองมีค่ามัชฌิมเลขคณิตเท่ากับ 14.20 คิดเป็นร้อยละ 71.00 ซึ่งสูงกว่าก่อนการทดลอง คิดเป็นร้อยละ 26.25

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทยหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 4 แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอัตราส่วนวิกฤต (t-test) ของคะแนนความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทย ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	จำนวนนักเรียน	ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	อัตราส่วนวิกฤต (t-test)
กลุ่มทดลอง	40	43.13	4.15	6.415*
กลุ่มควบคุม	40	37.98	2.98	

* $P < .05$

ตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่ามัชฌิมเลขคณิตของความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทยเท่ากับ 43.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.15 และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่ามัชฌิมเลขคณิตเท่ากับ 37.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.98 เมื่อคำนวณค่าอัตราส่วนวิกฤต (t-test) ของผลต่างระหว่างค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้เท่ากับ 6.415 ซึ่งมากกว่าค่า t จากตาราง (df = 78) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ($t = 1.980$) จึงสรุปได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านบันทึกคดีโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสนทนา มีความสามารถในการอ่านบันทึกคดีสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05